

- Det är en glädje att få vara här tillsammans med er alla och börja denna konferens om Evangeliet i Moseböckerna, Josua och Domarboken.

Det är också en speciell glädje att få stå här tillsammans med några andra bröder som jag själv ofta går till för att få inspiration och uppmuntran i min vandring och tjänade för Herren.

- Konferenser som denna är inget nytt påfund, puritanerna och vissa av reformatörerna brukade ha dagar där predikanter på liknande sätt som detta kom samman för att lyssna på Bibelutläggande predikningar och uppmuntra varandra.

Och nu så har jag äran att få börja denna konferens med att ta er till Bibelns första bok som jag skulle vilja hävda är en av Bibelns viktigaste böcker.

- När Bibelöversättare kommer till ett folk för att översätta Bibeln för första gången på deras språk så är det många gånger denna bok man börjar med för att ge grunden.

1 Moseboken ger oss svaren på de stora frågorna som människor i alla tider har frågat sig så som:

- Vem är jag? Var kommer jag ifrån? Och vart är jag på väg?

Låt oss gå till 1 Mos 1:1: בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
I begynnelsen skapade Gud himlarna och jorden

[Bibel läsning, Bön]

- Jag tror vi som predikar under denna konferens kommer att ha lite olika upplägg när det gäller våra predikningar. En del kommer kanske att lägga ut en speciell text som lyfter fram evangeliet i en bok.

Detta är det sätt som jag själv brukar predika på att gå igenom Bibelböcker vers för vers genom att ta en text åt gången.

- Men idag har jag valt ett lite annorlunda tillvägagångssätt att ge er ett fågelperspektiv över 1 Moseboken där vi liksom en örn kommer göra störtdykningar ner på några av de ställen som speciellt lyfter fram evangelium i denna bok.

Men innan vi liksom örnen kastar oss ut på våra vingar för att beskåda den fantastiska utsikt som 1 Moseboken ger oss så skulle jag vilja definiera: Vad är evangeliet?

- Om vi ska kunna se hur första Moseboken pekar på evangeliet som vi får fullt ut förklarat i övriga Bibeln så måste vi ha det definierat.

Evangeliet betyder den goda nyheten. Och är den goda nyheten att fastän vi som människor har brutit mot Guds lag och syndat vilket gör att vi förtjänar döden och helvetet att Gud Fadern sände sin Son för att dö i syndares ställe för att rädda oss från Guds vrede till en underbar evighet med honom.

- Vi kan inte förtjäna att bli räddade ifrån syndens straff till denna underbara gemenskap med Gud.

Denna räddning blir oss del om vi vänder oss bort från vår synd till Jesus och tror att han dog och uppstod för vår skull.

- Detta är evangeliet den glada nyheten.

Jag har valt att dela in denna predikan i 4 punkter: 1. Skapelsen 2. Syndafallet 3. Frälsningsplanen (där vi kommer att spendera största delen av vår tid) 4. Återupprättelsen

- I vår människocentrerade värld så för oss denna bok tillbaka till det rättmätiga fokuset som är Gud.

Låt oss nu liksom örnen kasta oss ut och fångslas av den fantasiska vy som denna bok ger oss av evangeliet.

- Det är här allting börjar och det är här brännpunkten kommer att vara för all evighet. Gud och hans ära!

Låt oss då för det första gå till skapelsen som ger oss svaret på vilka vi är och varifrån vi kommer.

- I kap 1 så läser vi om hur Gud under 6 dagar skapade himlarna och jorden och allt som är där i (jmf. Apg 14:15).

Om vi hoppar fram till den sjätte dagen och närmare bestämt v.26-28 där det står: **Gud sade: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss. De skall råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himlen, över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden."** ²⁷Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. ²⁸Gud välsignade dem och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden! Lägga den under er och råd över fiskarna i havet, över fåglarna under himlen och över alla djur som rör sig på jorden!"

- När Gud skapade människan så var det inte som man många gånger hör att Gud skapade människan för att han kände sig ensam.

Gud, den ende Guden har föralltid existerat i en kärleksfull enhet av tre personer: Fadern, Sonen och den helige Ande och har inte haft något behov av att skapa människan.

- Men ändå så gjorde Gud det för hans egen äras skull. Även om Bibelns lära om treenigheten inte blir fullt uppenbarad förrän i Nya Testamenet så får vi redan här i Bibelns första kapitel en antydning på den när det här står: Låt oss göra människor till vår avbild.

I dessa verser som vi just läste så ser vi hur människan är unik i förhållande till den övriga skapelsen då hon blir skapad till som det står "till vår avbild till att vara lika oss" alltså den treenige Guden.

- Något annat som är unikt med människan är att hon får ett mandat från Gud att råda över skapelsen, hon får här ett ansvar.

Från skapelsen så lär vi oss om Gud att han är allt igenom suverän. Som skapare så är det han som är den suveräne allsmäktige kungen till vilken skapelsen hålls ansvarig.

- Som del i Guds skapelse så är vi inte oberoende utan vi tillhör honom.

Det är som den holländske teologen Abraham Kyper sagt fritt översatt till svenska:

- Det finns inte en kvadrat centimeter i hela området av vår mänskliga existens över vilken Kristus som är suverän över allt inte ropar: "Min!"

Genom skapelsen så lär vi oss också om Guds godhet. Efter att Gud var klar med sitt skapelseverk på sjätte dagen så står det i **v. 31 Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott.**

- Här så har vi verkligen ett paradys. Människan får leva tillsammans med och åtnjuta Gud i Edens lustgård.

Men så händer någonting i kap 3 som är vår andra punkt: Nämligen syndafallet.

- Ormen som senare i Uppenbarelseboken finns förklarad som Djävul och Satan frestar här människan att äta från trädet med kunskap om gott och ont som Gud hade sagt att människan inte fick äta av.

Ormen sa till kvinnan: Har Gud verkligen sagt? Han ville få henne att tvivla på Guds ord. Och det är så Satan fortfarande frestar att försöka få oss att tvivla på Bibeln, Guds ord.

- Ormen ljuger och säger till Eva att de visst inte ska dö om de äter av den förbjudna frukten.

Och i v.5 försöker han få Eva att tvivla på att Gud vet vad som är bäst för dem.

- **Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, så att ni blir som Gud med kunskap om gott och ont.**

Människan hade blivit satt med mandatet att under Guds auktoritet råda över skapelsen enligt Guds spelregler.

- Men ormen frestar här människan att göra uppror mot Gud och hans skapelseordning.

Frestelsen ligger till och med i att bli såsom Gud. Det var inte tillräckligt för Eva och Adam att råda över Guds skapelse. Dom ville bli som Gud.

- Först så äter kvinnan av frukten och sedan mannen och i och med detta så kommer synden in i världen.

Den synd dom begår är den synd som alla andra synder härstammar ifrån nämligen stolthet där dom försöker ta Guds plats.

- Det är vad puritanen Thomas Watson har sagt att stolthet försöker att oguda Gud.

Det är här ifrån all synd härstammar. Adam och Eva gjorde uppror mot Gud och försökte stjäla hans plats.

- Och det är detta vi alla har gjort i vår stolthet. I vår synd så har vi gjort uppror mot Gud.

Som Adam och Evas avkomma så är det inte bara det att vi personligen syndar utan vi är till och med föda i synd med en fördärvad natur.

- Och inte bara det, vi har blivit tillräknade Adams synd som det står i Rom 5:19 att "de många gjordes¹ syndare genom en enda människas olydnad"

¹ Alternativt: "insattes [som]" (κατεστάθησαν). Det samma gäller vi nästa användande av ordet i denna vers.

Vi blir inte syndare för att vi syndar, utan vi syndar eftersom vi är syndare.

- Vad blev då följden av att Adam och Eva syndade. Gud hade sagt att den dagen du äter av frukten så ska du döden dö. På hebreiska så är detta ett uttryck för att betona att du verkligen ska dö.

Vad innebar då denna död? Först och främst så var det en andlig död. Pga. Adam och Evas synd så föds vi alla andligt döda i vårt förhållande till Gud.

- I och med detta så kan den naturliga människan i enlighet med 1 Kor 2:14 inte ta emot det som tillhör Guds Ande.

Men det var inte bara det att Adam och Eva dog andligen. Även om de inte på den dagen dog fysiskt så kom även genom deras synd den fysiska döden in i världen.

- Detta är något som blir tydligt i Romarbrevet 5 som både talar om den fysiska och andliga död som i och med Adam drabbar hela hans avkomma.

Sen så får syndafallet konsekvensen att kvinnan får föda barn med smärta och att hennes begär eller åtrå ska vara till mannen och att han ska härska över henne.

- När det gäller Adam så blir på grund av syndafallet marken förbannad så att han med möda får livnära sig. Det är som Paulus säger i Rom 8 att skapelsen blir lagd under förgängelsen.

Och inte nog med det: Adam och Eva blir fördrivna bort från Edens lustgård där Gud satte keruber som med flammande svärd bevakar vägen till livets träd.

- Livets träd som i Uppenbarelseboken 2:7 är en symbol på evigt liv. Gud dömer här Adam och Eva och hindrar dem att få tillträde till livets träd.

I beskrivningen om straffet som Adam och Eva får ta emot så uppenbaras Guds helighet och rättfärdighet. Han kommer inte låta någon synd gå ostraffad.

- En enda synd var tillräcklig för att slänga ut Adam och Eva ur paradiset. Detta visar hur allvarligt Gud ser på synden.

Det fanns ingenting som Adam och Eva kunde göra för att göra synden ogjord och så är det med oss.

- En enda synd är tillräcklig för att för alltid hålla oss borta från det kommande paradiset.

Om det hängde på oss så skulle vi vara helt utan hopp på väg till en evighet utan Gud.

- För många år sedan så lyssnade på ett föredrag av DA Carson om att evangelisera i en efterkristen tid och jag kom ihåg hur han i detta föredrag berättade om en evangelisk kristen skollärare i Nordirland på en kommunal skola i ett katolskt område.

Som nyexaminerad lärare så förutom de ämnen som hon var utbildad i så fick hon även i uppgift att ha hand om en klass i religion som ingen av de andra lärarna vill undervisa.

- Problemet som hon snabbt förstod var att dessa barn inte hade en biblisk värdsbild. Dom var helt bibliska analfabeter. Hur hon en försökte så gick inte vad hon hade att säga fram till dem.

Då fick hon den geniala iden och lät eleverna göra lerfigurer och bygga upp en värld i vilken lerfigurerna bodde.

- Sen så fick eleverna i uppgift att skriva lagar för denna värld.

Så en dag så sa hon till eleverna att en av lerfigurerna hade gjort uppror mot dem och inte ville lyda deras lagar.

- Då tog en liten pojke till orda och sa: så får han inte göra om han inte slutar ska jag bryta av hans arm.

Sen så började hon att läsa dom tre första kapitlen i 1 Moseboken och förklara för barnen att vi är som dessa lerfigurer som har gjort uppror mot Gud.

- Nu hade barnen äntligen börjat få en biblisk världsbild och började förstå hur Gud hade skapat dem men hur de enligt Bibeln hade gjort uppror mot hans styre och förtjänat hans straff.

Det samma gäller oss, vi har gjort uppror mot universums skapare och Herre och på grund av vår synd så förtjänar vi hans straff som är evig död.

- Igenom hela 1 Moseboken så uppenbaras tydligt människans syndfullhet.

Och som en följd av att människans relation med Gud har brutits så förstörs också våra relationer till varandra.

- Det är som Graeme Goldsworthy säger: Alla mänskliga konflikter reflekterar vår konflikt med Gud.

Vi ser detta först exemplifierat i hur Kain dödar sin bror Abel i kap 4.

- När vi kommer fram till Noa och kapitel 6:5 så står det: **Och HERREN såg att människornas ondska var stor på jorden och att deras hjärtans alla tankar och avsikter ständigt var alltigenom onda.**

Här så manifesteras människans totala syndafördärv. I och med syndafallet så har vi alla en fördärvad natur som här under Noas tid blir fullt ut manifesterad.

- Det går så långt så att Gud blir tvungen att straffa hela mänskligheten som vid denna tid hade förökats sig mycket.

Under denna tid så fann Noa nåd inför Gud och enligt 2 Pet 2:5 så var Noa en rättfärdighetens förkunnare men folket som han predikade till ville inte omvända sig.

- Så i slutändan så var det bara Noa och hans familj som blev räddade genom arken som Gud kallade honom att bygga. Arken som man i den tidiga kyrkohistorien såg som en symbol på Kristus som räddar oss från Guds dom.

Resten av jordens invånare dog i syndafloden som är en försmak på den kommande dom som Gud kommer att sända.

- Fortsättning av 1 Moseboken blir en påminnelse om vad som står i 1 Mos 8:21 att människans hjärtas tankar är onda ända från ungdomen.

Vi har exemplet med Babelstorn där människan på nytt likt Adam och Eva i sin stolthet ville göra sig oberoende av Gud och stjäla hans ära där konsekvensen blir den stora språkförbistringen och att människorna spreds ut över jorden.

- Vidare så läser vi om mord, våldtäkter, incest och den ena otänkbara synden efter den andra.

I detta så kanske du säger: "Jag är inte lika dålig som dom, jag har inte begått samma hemska synder"

- Men vi har alla samma potential med samma fördärvade natur. Det är som Paul Washer säger:

Om det inte vore för Guds återhållande nåd så skulle Hitler se ut som en korgosse i jämförelse med oss.

- Min vän oavsett hur mycket ditt syndafördärv har manifesterats eller ej så har du syndat och precis som Gud slängde ut Adam och Eva ur paradiset för en enda synd så är en enda synd tillräcklig för att Gud för alltid ska hålla dig utanför paradiset.

Hur mycket du en försöker gottgöra din synd så vittnar den inför Gud. Skyldig, skyldig, skyldig. Det finns inget du kan göra för att rädda dig själv.

- Gud är ingen korrupt och orättfärdig domare. Precis som han straffade Adam och Eva, människorna under Noas tid och folket i Babel så måste han straffa dig.

Åtlämnad åt dig själv så är du på väg mot en evighet bort ifrån Guds ansikte.

- Men min vän Gud har inte lämnat oss här utan hopp. Det är här evangeliet kommer in, den goda nyheten vilket för oss till vår tredje punkt nämligen frälsningsplanen.

För det första så fick vi möta skapelsen, sen syndafallet och nu för det tredje frälsningsplanen.

- Redan i kapitel 3 och vers 15 så uppenbaras frälsningsplanen för första gången när Gud talar till ormen och säger:

Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han skall krossa ditt huvud och du skall hugga honom i hälen.

- Detta är vad teologerna brukar kalla protoevangeliet det så kallade förevangeliet.

Här så talas om den fiendskap som ska råda mellan kvinnans avkomma och ormens.

- Genom 1 Moseboken och hela Bibeln så ser vi denna fiendskap mellan kvinnans och ormens säd.

Till de judar som stod emot Jesus i Joh 8:44 så sa han att ni har djävulen till er fader och i 1 Joh 3:8-10 så säger aposteln Johannes att den som gör synd är av djävulen.

- Samtidigt som Johannes skriver att den som är född av Gud gör inte synd, ty Guds säd förblir i honom.

Här så används ordet σπέρμα, samma grekiska ord för säd eller avkomma som Septuagintan, den grekiska översättningen av GT använder för att översätta att Gud ska sätta fiendskap mellan kvinnans och ormens avkomma.

Och i nästa andetag så säger aposteln Johannes: På samma sätt är det uppenbart vilka som är Guds barn och vilka som är djävulens barn och sen så illustrerar Johannes detta med att visa på att Kain som dödade sin bror var av djävulen, alltså m.a.o. ormens avkomma i kontrast till Abel som var av kvinnans säd

- Det är denna fiendskap som vi får möta genom hela Bibeln tills Jesus den verkliga säden eller avkomman enl. Heb 2:14 skulle få del av kött och blod och genom sin död göra den maktlös som hade döden i sitt våld, det vill säga djävulen.

Guds son uppenbarades för att han i 1 Joh 3:8 skulle göra slut på djävulens gärningar.

- Men även om Jesus besegrade djävulen på korset så har Satan fortfarande under denna tid tillåtelsen att verka och det är fortfarande fiendskap mellan ormens och kvinnans säd. Alltså Guds folk i denna tid.

Det är därför Paulus kan säga i Rom 16:20 Fridens Gud ska snart krossa Satan under era fötter.

- Låt oss nu se på hur Guds frälsningsplan uppenbaras i 1 Moseboken.

Jag skulle vilja att vi kort tittar på 4 punkter. 1. Kvinnans säd (Hur Gud utväljer ett folk och individer genom vilket frälsningen skulle komma)
2. Frälsaren som skulle komma (Hur uppenbaras han här i 1 Moseboken?)
3. Hur ska Jesus åstadkomma frälsningen?

4. Hur bör vi gensvara till detta fantastiska frälsningsverk?

- Låt oss då kort se på hur kvinnans säd uppenbaras. Efter att Abel dödas så får Adam och Eva en annan son:

Set och genom hans säd så skulle Messias komma. Det var under hans tid som man började åkalla Herrens namn (1 Mos 4:26).

- Observera att inte alla som var födda av Eva tillhörde kvinnans säd utan att majoriten enligt 1 Joh 3:s definition kom att vara av ormens säd.

Vi ser hur detta manifesterar sig under Noas dagar då Gud blir tvungen att straffa mänskligheten genom syndafloden.

- I de första 11 kapitlen av 1 Moseboken så behandlas en mycket stor tids period. Om man slår ihop de kronologiska angivelserna i kap 5, 7 och 11 från Adam till Abraham så är det en tidsperiod på omkring 2000år.

Men från och med kap 12-50 så zoomar vi in på en kort tidsperiod under patriarkerna och får följa Abraham, Isak och Jakob + Josef.

- Vi ser hur kvinnans säd fortsätter genom Noas son Sem och leder fram till Abraham.

Sem är det hebreiska ordet för namn och vi ser hur ormens avkomma vid Babels torn försökte göra sig ett Sem, ett namn för sig själv i 1 Mos 11:4.

- Men så uppenbaras hur Gud utväljer Abraham och kallar honom att lämna ett liv av avgudadyrkan till att följa den sanne Guden.

I kap 12:2 så lovar Gud att han ska göra Abrahams Sem, hans namn stort och vi ser i kap 12, 15 och 17 hur Gud sluter ett förbund med Abraham. I 1 Mos 12:1-3 så står det:

¹HERREN sade till Abram: "Gå ut ur ditt land och från din släkt och din fars hus och bege dig till det land som jag skall visa dig. ²Där skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. ³Jag skall välsigna dem som välsignar dig och förbanna den som förbannar dig. I dig skall alla släkter på jorden bli välsignade."

- Här så ser vi hur:

Gud ska göra Abraham till ett stort folk och hur de kommer att ta det som senare förklaras som löfteslandet i besittning och i Abraham så ska alla släkter på jorden bli välsignade.

- I Galaterbrevet 3 så identifieras detta löfte med hur alla släkter på jorden ska bli välsignade i Abraham genom Kristus, Messias den verkliga säden eller avkomman.

Det är genom Messias som detta löfte ytterst kommer att uppfyllas.

- I de efterföljande kapitlen så ser vi hur Gud bekräftar det löfte och förbund som han givit till Abraham för både Isak och Jakob.

Och genom allt detta så blir det tydligt hur uppfyllelsen om hur Gud ska använda denna säd bara kan uppfyllas genom Guds övernaturliga verk.

- Både Sara, Abrahams fru och Rebecka, Isaks fru var ofruktsamma och det var bara genom ett Guds mirakel som säden kunde gå vidare genom dom. På samma sätt blev även jungfrun Maria havande genom ett mirakel.

Och när vi läser i Bibeln genom vilka denna säd skulle gå vidare så kan vi inte annat än att förundras över Guds suveräna nåd både i hur säden gick vidare i ett folk men även när det gäller patriarkernas individuella frälsning.

- Här uppenbaras Guds utväljande vilket Rom 9 gör tydligt.

Det var inte pga. att Gud såg något i Abraham, Isak eller Jakob som gjorde att han utvalde dem utan det är endast ett uttryck för Guds barmhärtighet och nåd.

- Abraham var en avgudadyrkare, Jakob en bedragare och Juda som var nästa person i Jesu släktled vägrade att ge sin son som han hade lovat till Tamar, vilken han hade samlag med eftersom han trodde hon var en prostituerad.

Fortsätter vi att läsa genom Bibeln om Jesu släktled så kan vi inte annat än att förundras över Guds oerhörda nåd och gudomliga ingripande för att låta säden gå vidare.

- Detta för oss till våran andra punkt när det gäller frälsningsplanen.

Hur skulle Messias frälsaren vara? Här i 1 Mos så får vi bara en skugga av hur Messias skulle vara som förklaras senare i Bibeln.

- I och genom Bibeln så förkunnas det att Messias skulle inneha de tre ämbetena som kung, präst och profet.

Låt oss först se vad 1 Moseboken säger om Jesus som kung. I profetian som Jakob förkunnar över sina söner i 1 Mos 49 så säger han om Juda till vilken säden kom att gå vidare i v.9-10:

- **⁹Ett ungt lejon är Juda. Från rivet byte har du rest dig, min son. Han böjer sig, han lägger sig ner som ett lejon, som en lejoninna – vem får honom att resa sig? ¹⁰Spiran skall inte vika från Juda, inte härskarstaven från hans fötter, förrän han som den tillhör kommer och folken blir honom lydiga.**

Här så profeterar Jakob om hur Gud från Juda stam skulle resa upp Judas avkomma som kungar att regera i Israel.

- Men ytterst så är detta en profetia om Messias vilket även den tidiga judiska traditionen i targumerna, de parafraserade översättningarna av GT bekräftar.

Från Juda så skulle Messias komma och regera. Han som i Upp 5:5 kallas för lejonet av Juda.

- Spiran ska inte vika från Juda, inte härskarstaven från hans fötter förrän han som den tillhör kommer, nämligen den eviga kungen Messias.

Vissa översättningar väljer att skriva ut det hebreiska ordet Shiloh/Silo som man menar är en titel på Messias. I så fall ska versen översättas: förrän Shiloh kommer och folken blir honom lydiga.

- Så vi har sett att Messias här uppenbaras som kung. Låt oss gå vidare och se hur 1 Mos ger en skuggbild på hur Messias också ska vara präst.

I Kap 14 så läser vi om en person som fungerade som både kung och präst nämligen Melkisedek som betyder rättfärdighetens kung.

- Till honom gav Abraham tionde av allt efter att han hade räddat Lot och återvände med krigsbyte.

Om vi bara skulle läsa detta kapitel så är det inte tydligt att detta pekar på Messias som präst och vi hör inte om Melkisedek igen förrän i den messianska psalmen, psalm 110.

- Här så talar Herren i v.4 om hur Messias ska vara präst för evigt på samma sätt som Melkisedek något som Hebreerbrevets författare utvecklar.

I GT beskrivs hur leviterna från Levis stam tjänade som präster. Men i och med att Messias är en präst enligt MelkiSedek så står han över det Levitiska prästerskapet eftersom de som avkomma till Abraham i och med honom kom att betala tionde till Melkisedek.

- Så vi ser hur 1 Moseboken pekar på att Jesus är både kung och präst.

Att Jesus, Messias är profet får vi vänta med tills vi kommer fram till 5 Moseboken 18:15 vilket både Petrus och Stefanus bekräftar i Apostlagärningarna.

- Vad får vi då mer uppenbart om frälsaren Messias i 1 Moseboken? Vi har speciellt två personer som fungerar som bilder eller typer på Jesus och det är Adam och Josef.

För det första så beskrivs Adam som att han är en bild på den som skulle komma i Rom 5:14. I detta kapitel så sätts Adam och Jesus i kontrast.

- Genom Adam så kom synden och döden in i världen och genom hans överträdelse så kom fördömelse över alla människor.

Jesus å andra sidan kom för att dö och genom honom så kom rättfärdighetens gåva till alla som förtröstar på honom.

- I 1 Kor 15 så beskrivs Jesus som den sista Adam som vunnit segern över döden och genom vilken vi får uppståndelse från de döda.

Precis som Adam så blev Jesus frestad av Satan men gav inte efter för Satans frestelser utan besegrade istället honom på korset.

- Även Josef är en underbar skuggbild på Jesus. Om detta skulle vi kunna ha flera predikningar men låt oss bara lyfta fram några få iakttagelser: Precis som Josef så kom Jesus till sina egna och de tog inte emot honom.

Josefs bröder förkastade hans styre precis som de Judiska ledarna förkastade Jesus.

- Både Josef och Jesus blev förråda för silver pengar, man tog av deras klädnad, båda blev frestades men gav inte efter för frestelsen.

Gud planerade det som hände med både Josef och Jesus för att många människor skulle bli frälsta.

- Det finns massa kopplingar här hur Josef pekar på Jesus. Skulle ni vilja läsa om det kan jag rekommendera Voddie Bauchams bok om ämnet.

Vi har nu sett hur kvinnans säd uppenbaras i vilken Messias skulle komma och hur 1 Moseboken pekar på hur frälsaren Messias ska vara. Låt oss nu för det tredje se hur Jesus skulle åstadkomma frälsningen.

- Här så får vi i 1 Moseboken förutom protoevangeliet i kap 3:15 några underbara bilder som kommer att utvecklas genom Bibeln.

Hur skulle människan efter att hon hade syndat och blivit skild från Gud få förlåtelser och bli försonad med Gud?

- Bibeln kommer senare att uppenbara i 3 Mos 17:11 och Heb 9:22 att utan att blod utgjuts ges ingen försoning och förlåtelse.

Eftersom Gud är helig så måste hans vrede över synden blidkas genom blodsoffer.

- Det finns bara två alternativ. Antingen så dör syndaren på grund av sin egen synd eller så dör någon istället för syndaren.

Redan i samma kapitel som syndafallet äger rum i kap 3 så ser vi det första offret i Bibeln. Hur Gud lät döda ett djur och klädde Adam och Eva i dess skin. I sin barmhärtighet så försåg Gud dem med ett offer.

- I nästa kapitel så står det om hur både Kain och Abel bar fram offer till Herren.

Kain bar fram vad han själv hade producerat genom sina gärningar från markens grödor men det hade Herren inte behag till.

- Abel å andra sidan bar fram det förstfödda i sin hjord. Till detta hade Herren behag till.

Nästa exempel med blodsoffer får vi när Gud prövar Abraham om han var villig att offra sin son Isak.

- När Adam tog kniven och just skulle döda sin son så hindrade Gud honom och försåg dem istället med ett annat offer.

Hela GT talar om behovet av blodsoffer, vi har uttåget ur Egypten som vi kommer att få höra om i nästa predikan där man offrade lamm och strök blodet på dörrposten.

- Vi har försoningsdagen som vi kommer att höra om ikväll då översteprästen en gång om året gick in i det allra heligaste och offrade ett offer för att täcka över Guds vrede för folkets synd för ett år.

Men problemet med alla dessa offer var enligt Hebreerbrevet 10 att de omöjligt kunde utplåna synder.

- Det var därför folket behövde ett perfekt offer som en gång för alla skulle ta itu med synden. Det är detta offer som alla andra offer blickar fram på och så plötsligt en dag så kom offret.

När Johannes döparen såg Jesus, Messias så sa han i Joh 1:29 Se Guds lamm som tar bort världens synd.

- Människornas väntan var över, det perfekta offret hade kommit.

Heb 10:10-11a Alla andra präster står dag efter dag och förrättar sin tjänst och bär gång på gång fram samma offer, som aldrig kan ta bort synderna. ¹²Men Jesus har framburit ett enda syndoffer för alla tider

- Jesus har en gång för alla burit fram sig själv som det felfria offret som tillfredställt Guds vrede som skulle fallit över syndaren.

Varken du eller jag är bättre än Adam eller Eva. Om det räckte med en enda synd för att slänga ut Adam och Eva ur paradiset så finns det inget i oss som gör att vi förtjänar att få komma in i det himmelska paradiset.

- Vi har syndat mer än än gång och förtjänar att dö på grund av att Gud är helig och måste straffa synden. Vårt enda hopp står till om någon annan tar vårt straff.

Det är det Jesus har gjort. Han blev det perfekta slutgiltiga offret som dog istället för syndaren. Beviset för att Gud accepterade hans offer var att han uppväckte honom från det döda.

- Hur kommer då Jesu död oss till del? Det är här vi kommer in på vår fjärde punkt angående frälsningsplanen: nämligen gensvaret.

Vad ska vi då göra för att ta emot denna frälsning och för att Jesu offer ska gälla oss?

- Här så uppenbaras i 1 Mos 15:6 vägen för oss. Denna berömda vers som citeras på så många ställen i NT där den används om frälsningen.

Och Abraham trodde Gud och det räknades honom till rättfärdighet.

- Vi kan inte förtjäna att bli räddade. Hur mycket vi än försöker att städa upp våra liv så kan vi inte rätta till det vi har gjort. Vi är skyldiga och måste dömas.

Men evangeliet, den goda nyheten är att Jesus dog istället för syndare.

- Om vi istället för att förtrösta på våra egna gärningar vänder oss bort från vår synd till Jesus och liksom Abraham tror så blir vi rättfärdigförklarade. Vi blir frikända från den dom vi förtjänar till en underbar relation med Gud.

Det är som Paulus säger i Ef 2:8-9 Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar för att ingen ska berömma sig.

- Omvänd dig och tro att Jesus dog och uppstod för dig och du blir rättfärdigförklarad, frikänd från det straff du förtjänar.

I frälsningen och med denna rättfärdigförklaring som sker genom tro så äger något fantastiskt rum.

- Man brukar tala om de tre tillräknandena. Först så blev Adams synd tillräknad oss genom att de många blev gjorda syndare genom Adams olydnad i Rom 5:19. Detta är det första tillräknandet.

Det andra tillräknandet är hur Gud tillräknar Kristus syndarens synd. Jag säger det igen: Gud tillräknar Kristus syndarens synd. I 2 Kor 5:21 så blir Kristus gjord till synd i vårt ställe.

- Och sen så har vi det tredje tillräknandet i vilken Gud tillräknar oss Kristi rättfärdighet genom tro.

Här är var man brukar kalla det stora utbytet. Hur Kristus tillräknas vår synd och vi hans rättfärdighet och allt detta sker av tron allena.

- Precis som med Abraham som trodde Gud och det räknades honom till rättfärdighet.

Avslutningsvis så låt oss kolla på vår sista punkt: Återupprättelsen. Vad är det då vi blir frälsta till. Vad är det som väntar oss som kristna?

- Precis som Gud skapade himlarna och jorden och allt där i så gör han oss i frälsningen till nya skapelser i vilket vi får leva för och åtnjuta honom för evigt.

Det är detta vi blir frälsta till. Vi blir frälsta till en underbar relation med Gud.

- Och det är inte bara relationen till Gud som blir upprättad genom frälsningen utan den leder även till upprättelse i relationen människor emellan.

Om Babelstorn kom att leda till splittring och språkförbistring så kom givandet av Anden att leda till förståelse och enhet.

- Men fullheten av Guds frälsning och den fulla återupprättelsen ser vi inte förrän vid Jesu andra tillkommelse.

Efter att Gud skapade världen så villade han på sjunde dagen, sabbaten.

- Detta är ett tema som utvecklas i Bibeln och pekar mot den eviga sabbatsvilan där vi får en evig vila och ro i Guds närvaro.

1 Moseboken börjar i en trädgård, Edens lustgård där människan lever i harmoni med Gud, men så valde den första Adam i olydnad att synda och göra uppror emot Gud.

- Men den siste Adam, Jesus Kristus kom i en annan trädgård, i Getsemane att välja Guds väg, vägen till dödens träd, korset.

Detta gjorde han för att alla som lyder evangeliet ska få komma in i den himmelska staden, det nya Jerusalems trädgård och få äta av livets träd.

- Detta är återupprättelsen, där det som blev förlorat i Edens lustgård blir återupprättat.

Där vi för all evighet kommer att ära och åtnjuta Gud. Vilken fantastisk dag det ska bli när vi får lämna denna förgängliga värld och komma in i paradiset där vi för alltid ska få vara med Gud.